

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnistvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 116.

V Ljubljani, v četrtek 21. maja 1896.

Letnik XXIV.

Kronanje ruskega carja.

V starodavni Moskvi, matjuški ruskega carstva so včeraj pričele sijajne slovesnosti kronanja carja Nikolaja II., ki je lani za umrlim očetom Aleksandrom III. zasedel prestol ruskih „samodržcev“. Za to slovesnost so delali že več mesecev velikanske priprave, ki bodo stale več milijonov, dasi je Nikolaj II. ukazal, da smejo troški znašati le polovico izdatkov ob kronanju njegovega očeta.

Zastopniki raznih držav na ruskem dvoru skušajo jeden drugega prekašati; v prvi vrsti pa ima Francija odločenih lepo vrsto diplomatskih slavnostij v skupnem programu.

Povodom slavnostij v vladarski hiši pa mesta in bogati zasebniki ne pozabijo dobrotelčnih ustanov. Tako hoče sedaj skoraj vsako večje mesto ovekovečiti spomin na izredno slavnost.

Mnoga mesta ustanavljajo nove bolnišnice, v katerih bodo brezplačno oskrbljevani reveži; druga grade delavske hiše, šole, javne ljudske knjižnice itd. Bogati tovarnar Tereščenko v Kijevu je že preje na svoje troške zgradil bolnišnico, sedaj je za razširjenje daroval 100.000 rubljev. Na troške carskega dvora bode ves čas slavnostij vsak dan 5000 revežev v Moskvi dobivalo opoludansko hrano, na dan kronanja pa tudi v večjih mestih, tako v stari carski prestolnici, Kazanu, 3000 oseb.

Ruski narod ljubi čarobne slavnosti, zato ruski vladarji dovoljujejo za svoje kronanje svote, kakoršnih ne morejo najbogatejše države. Ljudstvo takorekoč koprneč pričakuje teh slavnostij, zato je te dni na veliki Morskaji v Peterburgu isto živahno gibanje, kakor na Malaji Lubjanki v Moskvi. Tu veje drug, zapadnim Evropejcem nepojmljiv duh. Da čitatelji približno poznajo pomen kronanja ruskega carja, objavimo odlomek članka v „Swjetu“, ki ga vrejuje znani polkovnik Komarov. V tem članku so izražene misli oficijelnega ruskega društva. Glasi se: „Kronanje ruskih vladarjev ni le velekrasen obred, temveč pravo rusko politično slavlje, apoteoza ruskega samodržca, pred katerim se klanjajo vsi evropejski narodi. „Mnogo sem videl v svojem življenju“, je pisal osiveli švedski maršal Stedding o kronanju carja Nikolaja I., „toda tacega še ne!“ Ob zadnjem kronanju so vnanji poročevalci, mej njimi mrzli Angleži, pri vходу cesarskega spremstva skozi Spásskija vorota (Izveličarjeva vrata) mej zvonjenjem na Kremlju in hurra-klici nebrojne množice, bledi vsled vznemirjenja, nehoté stiskali roke svojim ruskim tovarišem. Osivelega maršala in časnikarjev pa ni toliko iznenadila vnanjost slavnostij, temveč notranji pomen podobne. Take splošne ljubezni do vladarja ne poznajo zapadnoevropejske države.

Na zapadu si more vladar z osebno hrabrostjo pridobiti spoštovanje in ljubezen prebivalstva, a ko se to pozabi tekom časa, zgine tudi ljubezen. Kaj tacega ne zasledite v ruskem narodu, ker narod obožava ne le osebo carjevo, temveč maziljenca božjega in v njem božji princip (!). Ko si ruski car polaga na glavo krono svojih prednikov, obljubi slovesno, da hoče sveto čuvati ta princip, kakor božje zapovedi in sveto pravoslavno vero. Dokler ostane carski prestol, tako dolgo ostane svet in nepremisljiv princip s a m o d r ž a v j a.

Z a k r a m e n t sv. kronanja obstaja v tem, da car, polagajoč si na glavo krono svojih prednikov, pred prestolom nebeškega vladarja stori slovesno obljubo, da bode varoval zgodovinsko podlago, na kateri stoni ruska država, in prvi služabnik nebeškega Vladarja (patrijarh, metropolit ali nadškof) nagovori carja v imenu Boga.

Slovesnost tega trenutka ali svetost z a k r a m e n t a toliko prevzame človeškega duha, da car obljubi sam sebe kot žrtvo zvesto udanemu ljudstvu in da je cerkveni služabnik oznanjevalec božjih ukazov.

Iz ust služabnikov pravoslavne cerkve, ki vodijo obrede kronanja, govori v tem slovesnem trenutku božja beseda (logos). Najboljši vzori ruskih cerkvenih govorov so govori slavnih hijerarhov ob kronanji. Naši duhovski dostojanstveniki tedaj izvršujejo božje poslanstvo, ker razsvetljujejo pota resnice in ljubezni do udanega ljudstva, katera nebeški Vladar odločuje svetnim vladarjem.

Zato kronanje ni le velikelepa slavnost s hrumom in šumom, temveč je poseben, svet, cerkven zakrament in ima vse znake pomenljivega političnega dejanja, ki se vrši med carjem in ljudstvom v prisotnosti božjih služabnikov. Cim bolj se ruski narod razvija in probuja v političnem oziru, tem živeje in sočutneje spremlja kronanje svojega carja.

Sedanji dnevi kronanja ostanejo še dlje časa v spominu ne le ruskega ljudstva, temveč vseh narodov, katerih zastopniki se udeležujejo slavnostij v Moskvi.

To hvalo seveda moramo soditi „cum grano salis“, toda značilna je trditev, da ruski narod carja v pravem pomenu „obožava“. To dokazuje, kako servilna je ruska državna cerkev, ki carjevo kronanje smatra kot z a k r a m e n t. Dalje je značilna trditev, da iz not duhovnika, ki vrši obred pri kronanji, govori „logos“, to je, Izveličar. To bi bilo konečno istinito, ko bi tako tolmačili, da je poklic duhovnikov govoriti božjo resnico. A tako ne misli ruski pisec, temveč navzočnost carjeva šele naredi, da so duhovnikova usta organ ali sredstvo „logosa“. To tolmačenje je naravnost protikrščansko! Carstvo je visoko nad krščanstvom, kar dokazuje, kako se pravoslavje skriva in ohranja le v senci državne oblasti.

Iz tega pa tudi smemo sklepati, kar smo že večkrat trdili, da oficijelna Rusija ne pozna p a n s l a v i z m a, temveč jedino le panrusizem. Kdor si torej, to je naša konečna sodba, ogleda tempelj ruskega duha, čuti, rekli bi, nekaj paganskega, kar spominja na narode, ki pomečejo malike svoje v vodo, ako jih ne uslišijo.

Ljubljanska mestna uprava.

V seji dne 18. t. m. pokazal se je zopet gospod Ivan Hribar, novoizvoljeni župan ljubljanski, koliko mu je mar blagor prebivalstva in pa resnica. Kar ni zraslo na njegovem zelniku, to ne sme veljati, in če on kaj trdi, to mora biti prav, akoravno ostane na dolgu z dokazi. Čudimo se, da gospodje vztrajajo še pri takem liberalnem terorizmu. Da občinstvo zve, kaj umeva liberalna slovenska večina v občinskem svetu ljubljanskem, hočemo nekoliko bolje pojasniti razpravo v gori imenovani seji.

Občinski svetovalec gospod dr. V. Krisper, katerega sicer ne prištevamo med naše somišljenike, a ni član narodnega kluba, stavlja je času popolnoma primeren nujni predlog, da se naj, ker je obljubljeno 3odstotno posojilo v regulacijske namene in ker se mora itak denar na vsak način v to svrho dobiti, kakor hitro mogoče obvesté hišni posestniki, ki so že popolno opravičeno zelo nevoljni, ker ne vedó, ali bo magistrat kupil hišo ali ne, in koliko jim bo ponudil. Dotični odsek za nakupovanje hiš vsled preobitega dela prepočasi deluje, tako da se bo najbolj ugodni čas za stavbo zamudil. Vsled tega naj se ustanovi drugi odsek, ki bo prvemu delo olajšal na ta način, da se mesto razdeli. Vsak pameten človek bo temu pritrđil, posebno če se uvažuje, da jedno- do dvamesečna izguba pri stavbeni dobi je morebiti odločujoča za izgubo celega leta, in hišni posestniki niso v ravno tako ugodnem položaju, da bi zamogli zmagati toliko izgube pri dohodkih. Če se hišnim posestnikom s hitrim odlokom ne pride na pomoč, preti nevarnost, da bo marsikateri prodal svoje posestvo, in kdo drugi ga bo kupil, ko tujec, vzlasti žid, da se vrine v našo še dosedaj od tega mrčesa neomadeževano trgovino.

A gospod Ivan Hribar sklenil je v svoji modrosti ugovarjati nujnosti tega predloga in njegovi kimovci pritrjevali so mu seveda samo z — glasovanjem.

Tako je ta zelo umestni in nujni predlog padel vsled „logične“ modrosti našega novoizvoljenega župana. Naletel je sicer na dobrega nasprotnika, kajti gospod dr. Krisper, kateremu je očital, da ne misli logično, mu je temeljito pojasnil stališče, ter upamo, da si bo gospod Ivan Hribar vsaj nekaj zapomnil. Tu je prevladalo načelo, da je treba delovanje le v rokah nekaterih združiti, da ti vplivajo potem vsled mnogostranske dotike z občinstvom tudi na njega. Bojé se, da bi jih preveč skupaj ne prišlo. Naravnost smešna pa je bila trditev gospoda Ivana Hribarja, češ, če bomo imeli dva odseka, bo jeden drugemu nasprotoval. „Tu se vidi, iz kacega osebnega stališča on presoja delovanje ljudskega zastopnika. Ravno letos je delovalo toliko odsekov sosebno v stavbinskih stvareh, koliko komisij je poslovalo, in nikjer ni bilo čuti kacega nasprotstva. Toda to so bile le prazne besede, glavna stvar je po našem mnenju ta, da se je nujnost zavrgla, ker ni ta misel zrasla na zelniku gospoda Ivana Hribarja, in ker so radi nekateri sami med seboj. Občinstvo, posebno hišni posestniki, pa naj sodijo sami o takem gospodarstvu.

Po § 28. opravnega reda zahteval je gospod dr. Krisper, da se sprejme proti sklepu očitni ugovor v zapisnik. „Resnica v oči kolje“, pravi stari slovenski pregovor. Opazovali smo to istinitost tudi ta večer. Na dnevnem redu bilo je odobrenje dolžnega pisma mestne hranilnice gledé posojila 200.000 gld. Občinski svetovalec gospod dr. Gregorič vpraša poročevalca gospoda dr. Stareta, zakaj se to posojilo, ki je bilo vendar že pred leti dovoljeno, še le sedaj realizuje. Opozarja, da se dolg vedno bolj množi, kajti če prištevamo že obstoječi stari premični dolg 275.000 gld. k novemu, znaša ta skoraj 500.000 gld. Posojilo 200.000 gld., katero je dovolil deželni zbor, določilo se je za gotove potrebe in splačuje se denar od slučaja do slučaja,

5 v/4 15 m

kakor to dovoli dež. odbor. Govornik omenja, da je to slabo gospodarstvo, če se denar išče pri tujih zavodih, kakor se je to zgodilo pri kreditnem zavodu v Trstu, ker se še danes plačujejo obresti, akoravno je bil kredit odprt pri domačem zavodu. Prejšnji župan vzel je tam 30.000 gld. brez vednosti občinskega sveta, popolnoma protipostavno. Gospodje so vedeli o tem, a do danes se ni storilo ničesar. Da bi bilo to mogoče, dokazuje faktum, ker je mestna hranilnica eskomptirala tudi narejeni dolg pri kreditnem zavodu v Trstu v znesku okroglih 60.000 gld.

Te besede razkačile so pa zelo g. J. Hribarja, tako, da je poprosil g. poročevalca, naj mu prepusti odgovarjati trditvam g. dr. Gregorič-a. Mislil ga je v svoji sveti jezi razdrobiti, ga postaviti na laž, a reči moramo, da mu je popolnoma izpodletelo in da se je on sam, kakor tudi gospod računski svetnik Svetek osmešil pred svetom.

Konstatovati moramo, da na prvo vprašanje, zakaj se še le danes sklone dolžno pismo, akoravno je posojilo že dovoljeno, in zakaj se išče denar pri tujem zavodu, ni nobeden odgovoril, iz naravnega vzroka, ker ni hotel sam obsoditi mestnega gospodarstva. Glede zneska 30.000 gld. je dejal g. J. Hribar da je to storil prejšnji župan brez vednosti finančnega odseka in brez vednosti občinskega sveta, zaradi tega ni nobeden odgovoren. Čudna logika ta! Nobeden ni o tem vedel, a vendar se postavijo obresti vsako leto v proračun in se tudi odobre. Ze leta in leta g. Hribar ve, da o tem nič ne ve, zaradi tega ga ne zadene nobena krivda. Glede te točke bi mu odpustili marsikatero besedo, in jo smatrali izusteno v tem kritičnem in neljubem položaju zagovarjati stvar, ki je že a priori zgubljena, in o kateri je on sam prepričan, da je nepravilna. Iz tega stališča sodimo tudi njegove besede, češ sedaj je vse dobro, saj smo naredili „tabula rasa“, ker smo odslovili prejšnjega župana, isto tako sodimo zlobnost fakično opozicijo, sebični namen, iz katerega se govori o gospodarstvu, da pride namreč govor tiskan v „neki list“, da se diskreditira obč. svet i. t. d., kar je vse blagovolil v svoji razburjenosti očitati g. dr. Gregorič-u.

Na osebnosti se mi principijelno ne bomo nikdar ozirali. A drugo stvar hočemo javno ožigosati, nevednost g. J. Hribarja v financah naše občine, ali pa namen njegov, da očita komu neresnico, akoravno je prepričan, da ima nasprotnik prav. Tako postopanje se mora obsojati, in mi pričakujemo, da bo g. J. Hribar preklical svoje besede o g. dr. Gregorič-u, da ne govori resnice. Omenili smo poprej, da je g. dr. Gregorič kazal na že obstoječi slučaj, v katerem je mestna hranilnica eskomptirala okroglih 60.000 gld., katero posojilo je bilo vzeto pri kreditnem zavodu v Trstu. G. J. Hribar, ki ima isto pravico ko g. dr. Gregorič, naj se potruji v knjigovodstvo in naj pogleda v dotično knjigo iz leta 1892, kjer stoji doslovno:

„Filiale der k. k. priv. österr. Kreditanstalt für Handel und Gewerbe“ v Trstu posodi mestni občini ljubljanski proti 5% obrestim valuto iz 24. decembra 1892 glavnico 56.072 gold. 92 kr. dne 27. decembra 1892 z ukazom mestnega magistrata z dne 22. decembra št. 26.015.

V drugi knjigi sledeče:

Mestni hranilnici ljubljanski glavnice 56.072 gold. 92 kr., katere je ista poravnala za račun mestne občine pri kreditnem zavodu v Trstu z obrestmi vred z dne 15. jan. 1893 . 171 gld. 33 kr. stroški — „ 75 „ ter z obrestmi od dne 15. januarja do 31. decembra 1893 . . 2744 „ 84 „ ter z obrestmi od dne 1. januarja do 31. decembra 1894 . 2915 „ 57 „

Kedo tedaj govori resnico?

Isto svetujemo tudi g. računskemu svetniku Svetku, če hoče ravno zajahati visocega konja, naj se poprej temeljito poduči, preden da se z g. J. Hribarjem vred — blamira.

Smejal bi se človek tej modrosti naših liberalnih očetov, če bi druga stran ne bila tako resna. Sedaj vlada terorizem v našem občinskem svetu, slepo se verjame nekaterim, slepo se obsodijo tovariši, če niso po volji tistim izvoljenim mogotcem. Na kako slabi podlagi sloni pa njih modrost, je pokazala zadnja debata v obč. svetu.

Za danes naj zadostuje ta faktum. Posledice takega postopanja v denarnih stvareh z ozirom na „občinski red“ nečemo danes razgovarjati. Morebiti dobimo v kratkem tudi priliko za to stvar.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. maja.

Železniški odsek se je posvetoval v večrajšni seji o vladni predlogi glede zagotovitve nekaterih lokalnih železnic. Poročevalec Fux se zahvali za dovolitev železnic na Moravskem, obžaluje pa, da se bodo gradile nekatere proge ozkotirno, ter predlaga več resolucij glede normalnotirnih železnic in v to svrhu potrebne državne podpore. — Poslanec Vošnjak pozivlja vlado v posebni resoluciji, naj takoj prične s pripravami glede zveze z železnicama Celje-Velenje in Ljubljana-Kamnik. — Posl. Burgstaler pripomni, da bodeta Trstu mnogo škodili projektovani železnici Gorica-Ajdovščina in Ljubljana-Vrhnika, ako se dogotovi zveza, kakoršno je predlagal posl. Vošnjak, ter zahteva, da se kmalu reši tržaško železniško vprašanje. — Posl. Steinwender govori ravno tako za drugo zvezo s Trstom. — Železniški minister vitez Guttenberg odgovarja na predlog posl. Vošnjaka glede zveze Kamnik-Polzela, da bi ta črta zahtevala preogromne stroške in bi kljub temu zelo slabo služila javnemu prometu. Iz tega vzroka minister ne more ugoditi tej želji. Nato se je pričela podrobna razprava, v kateri se vsprejme vladna predloga po nasvetu poročevalca. Vsprejmo se tudi resolucija poslanca Vošnjaka ter poslednji dve resoluciji posl. Fuxa, prva pa se odkloni. Konečno je izvolil odsek posl. dr. Russa za poročevalca v poslanski zbornici.

Bolgarija. Dopisnik „Neue Freie Presse“ poroča o zanimivem dogodku, ki se je pripetil minulo soboto v palači kneza Ferdinanda pri obedu, h kateremu je povabil vse diplomatske zastopnike. Določeno je bilo, da napije knez Ferdinand vsem vladarjem, ki so ga na sultanov predlog pripoznali bolgarskim knezom, in da na njegovo napitnico odgovori belgijski poslanik, ki je starosta diplomatskih zastopnikov v Bolgariji. Poslednji je sestavil v to svrhu primeren odgovor ter ga pokazal vsem poslanikom, ki so bili z njim popolno zadovoljni; le ruski poslanik Čarikov ga mu je vrgel nazaj, češ, da se v njem prav nič ne omenja turški sultan. Nič ni pomagal izgovor belgijskega poslanika, da se namreč obed vrši v palači bolgarskega kneza in da ni navzoč turški komisar. Vseled tega so se jeli poslaniči mej seboj prepirati in so konečno vprašali za svet kneza Ferdinanda. Poslednji je prepričan, kajti odredil je, da se ne vrše nikake napitnice pri obedu in torej tudi ne bode treba nanje odgovarjati. — Sultan je torej po ruskega strica milosti še velik gospod v Bolgariji.

V italijanski zbornici se je vnela včeraj daljša debata povodom razprave o proračunu za leto 1895/96. Razni poslanci so prijemali vlado radi kredita za Afriko ter zahtevali pojasnil o dosedanjih stroških za brezplodno vojevanje. Poročevalec Cadolini je skušal pojasniti, da so se znižali skupni stroški za 150 milijonov v primeri s prošlim letom in izjavlja, da se še v tekočem letu lahko pokrije polovica za Afriko zahtevanega kredita v znesku 20 milijonov, kar ga odpade na tekoče leto. Glede uporabe dosedanjih stroškov pravi poročevalec, da vladi še niso na razpolago dotični računi in toraj o tem ne more natančneje poročati. Kakor se vidi, še ne bodo kmalu zbornici na razpolago vladni računi, ker bo potrebovala dalje časa, predno bode zamogla utemeljiti tudi one izdatke, katere je potrošila za odkup vjetnikov, o katerih v jedno mer poroča, da jih je odpustil neguš Menelik brez vsake odškodnine (!) — Konecem se je odgovarjal državni tajnik zunanjega ministerstva na interpelacijo poslancev, v kateri vprašajo vlado, je li res, da se namerava opustiti apostolska prefektura v Eritreji. Podtajnik Bonin je izjavil, da je ta govorica popolno neosnovana in da se vlada niti ne peča s tem vprašanjem. Ob enem se je pa zelo pohvalno izrazil o delovanju italijanskih misijonarjev mej afriškimi prebivalci ter pripomnil, da so s svojim vplivom veliko pripomogli do sporazumljenja mej generalom Baldissero in negušem Menelikom. — Po svetu so duhovni dobri, le doma ne smejo imeti nobenih pravic!

Rusko-japonske razmere. Po poročilu raznih ruskih listov je pričakovati nekoliko zboljšanja razmer mej Rusijo in Japanom. Vlada in velik del ruskega časopisja je po mnenju „Novoje Vremja“ resno pripravljena mirnim potom odločiti o prepornih vprašanjih na skrajnem vzhodu in je voljna skleniti primerne pogodbe. Korektno (?) postopanje Rusije na Koreji je vzbudilo splošno zado-

dovoljnost, ko je dovolila koreanskemu kralju zadostno varstvo pri ruskem poslanstvu. To vse se je zgodilo brez vsake sebičnosti (?) marveč vodila sta rusko vlado le čut humanitete in želja napraviti red v deželi. V kratkem času se je po posredovanju Rusije toliko doseglo, da se koreanski kralj lahko vrne v palačo in bode dobil zanesljivo in dobro organizovano telesno stražo. Konecem tega slavošpeva o veliki nesebičnosti Rusije pa pripomni sam omenjeni list, da je ruska družba dobila za dobo 15 let dovoljenje, da sme izkopavati zlato pod tem pogojem, da pripade četrtnina japonski vladi. Tri četrtnine dobljenega zlata so torej lepa odškodnina za posredovanje Rusije v prepornem vprašanju in se vseled tega nikakor ne sme govoriti o kaki nesebičnosti.

Cerkveni letopis.

Gora vnebohoda Gospodovega.

(Dalje.)

Zares! V tožnem, od mračnih zidov obdanem in žalostne spomine budečem mestu ni mogoče radovati se. Nikjer nisem zapazil veselih obrazov in slišal vriska rajajočih ali piska vesele godbe. Jeruzalem ostane najbrž do sodnjega dne grozen spomenik božjih sodb in jasen dokaz božje resničnosti.

Pomolivši v prijazni kapelici „Gospodovega plakanja“, ki je last očetov frančiškanov, vzamemo za spomin zopet pitome cvete, katere nam ponuja prijazna žena. Najbrž je katoličanka, ker ni vsa zagrnjena ko Mohamedanke in je zadovoljna z najmanjšim bakšišem, ki sem ga imel pri roci.

Za kakih 6 ali 7 minut pridemo na vrh gore stopajoči k zidnam samostana sestr karmeličank, kjer se nahaja katoliška cerkev Očenaša. Mladi vratar nas vodi skozi vrtič do precejšnega dvorišča, okrog katerega so na vseh štirih straneh hodišča in lepi stebri. Pravokotna zgradba je podobna italijanskim Camposanto-m.

V stenah so vzdane porcelanaste plošče, menda jih je 32, katerih vsaka ima napisan Očenaš v različnem jeziku v spomin, da je tu naš Zveličar učil svoje učence moliti Očenaš. Slovenskega Očenaša nisem zapazil; tudi „Jeruzalemski romar“ pišeč leta 1892 na str. 170. toži, da ga ni videl, ter vpraša: Bode li kdaj tudi slovenska plošča vzdana? Kadar bode šla velika slovenska karavana v sv. deželo, tedaj naj preskrbi tudi tako ploščo na onem hodišču. Vroča ta želja se bode njemu in meni kmalu izpolnila, ker pojdejo prihodnje leto aleksandrijski Slovenci (na čelu jim preč. otec Hubert Rant) romat po sv. deželi. Naj se Aleksandrijcem pridruži še mnogo rojakov iz zapada, gotovo jim bode romanje ugodnejše in lahknejše ko meni, ki sem moral sam sebe in druge po tuji deželi voditi. Dospevši k svetišču karmeličank naj ne pozabijo zložiti denar za slovensko ploščo, ki bo ovekovečila v sv. deželi slovensko ime in pobožno njih srce.

Kakor se krščanskemu romarju spodobi, stopimo tudi tu v cerkev in pomolimo. Prav lahko se moli v tej snažni in lepi cerkvi. Barvana okna ne puščajo mnogo svetlobe v svetišče in nenavadni mrak vzbuja še bolj svete občutke. Katera molitev je tu bolj primerna kot očenaš, katerega je tu enkrat sam Zveličar učil moliti?

Res lepó je in umestno, da na tem kraju neprenehoma molijo francoske nune po nauku svojega Zveličarja. Neka bogata in pobožna kneginja je l. 1868 kupila to zemljišče, kjer je stala cerkev že za časa sv. Silvije in pozneje za časa križarjev, ter je obnovila staro svetišče. Ustanovnica je sama živela v tem samostanu do l. 1889 ter je tu pokopana. V zgoraj omenjenem štirikotnem hodišču je njen nagrobni spomenik iz belega marmorja noseč njeno podobo in napis: Avrelia de Rossi, kneginja De La Tour d' Auvergne, vojvodinja Buglionska je darovala Francoski in vrnila za krščansko bogochastje to čestito svetišče, kjer je Naš Gospod Jezus Kristus učil svoje učence očenaš.

Da je naš Gospod res na tem mestu učil moliti očenaš, je zgodovinsko dokazano. Prvikrat ga je učil blizu galilejskega jezera (Mat. VI, 9); v drugi pa blizu Betanije, kakor poroča sv. Luka XI, 1 sqq. Vrh tega piše sv. Matej (XXIV, 3,) da je tu imel Jezus svoj znameniti in dolgi eshatologični govor v priči svojih učencev.

Od samostana Karmeličank nas vodi vratar čez vrt v neko podzemsko kapelo, češ, da so tu apostoli pred svojim odhodom iz sv. dežele zložili apostolsko vero. Vsak, ki je le količkaj študiral cerkveno zgodovino, vé, da je ta bosa. Zakaj ravno na tem hribu in ne na Sijonu, kjer so se apostoli zbirali?

Kakó so jo skupno zložili, morda stavek za stavkom? Ali so bile že takrat one krivovera, zoper katere je naperjena apostolska vera v današnji obliki?

Ti in drugi pomisleki so mi ustajali vračajoč se iz one votline. Kakor sem radostno molil na onih svetih krajih, katerih pristnost je gotova in tudi celó na tistih, ki so le količkaj verjetni, takó zoperna so mi bila nepristna svetišča. Saj samo resnica vpokoji našega duha in katoliška cerkev pač ne potrebuje lažljivih okraskov, kateri so protestantom le v zasmeh!

Tem bolj sem se zveselil, ko smo se bližali središču vrha, kjer izmed drevja moli minaret, pristno kazalo vnebohoda Gospodovega. Korakamo mimo podrtin nekdanjega avguštinskega samostana, kjer so se dandanes vtaborili derviši ter spremenili nekdanjo cerkvico vnebohoda v — turško mošejo! Bog nas pomiluj! Pričakoval sem lepo katoliško svetišče, naletim pa na turško ubožno in prazno molilnico! Derviši, pričakujoč znaten bakšiš, nas pusté na neko dvorišče, krog in krog obzidano. Na sredi dvorišča zagledamo okroglo kapelico, sezidano v osmokatniku (oktogonu). Na voglih je v steno vzdanih osem stebrov, nosečih na vrhu nekaj tambur in kupolo. Stopimo čez tlak skozi odprta vrata v molilnico, ki kaže le nage popisane stene, in zagledamo med središčem in južno steno ograjen kamen - apnenec 80 cm. dolg, 50 cm. širok, v njem pa sled vtisnjene noge. Tu je namreč po verodostojnem poročilu Zveličar vpričo mnogobrojne množice, svoje deviške matere in apostolov šel v nebo, vtisnivši kamenu svoje svete noge, kakor da bi zemlja hotela ga še dalje pridržati v korist trpečega človeštva. Zalibog je tu samo sled leve noge Gospodove in še ta precej od romarjev izbrisan, da je težko seznati, kam je v nebo dvigajoči se Zveličar bil obrnjen. Katoliki pravijo, da je gledal tedaj proti zapadu, Rusi pa „proti matuški Rusiji“. Drugi pisatelji menijo, da je gledal proti jugu, in zopet drugi, da se vse štiri strani obhodijo — proti vzhodu! Torej ni nič gotovega. Kam da je izginil sled desne noge, se ne ve. Mohamedanci, katerim pa ni mnogo verovati, pravijo, da se nahaja v mošeji el Aksa na gori Morija. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. maja.

(† Nadvojvoda Karol Ludovik.) Danes ob 10. uri so milostljivi knezoškof ob obilni asistenci opravili slovesno duhovno opravilo za pokojnega nadvojvodo. Navzoči so bili zastopniki državnih in deželnih uradov, vojaštva, mestnega zastopa in obilo vernega ljudstva. Stolnica je bila žalostni slavnosti primerno ozaljšana. — Dunaj je ves v žalosti. Ne le z javnih, tudi z zasebnih poslopij visé črne zastave. Vsa gledališča so zaprta, vsi koncerti in razveseljevanja so se odložila. Nadvojvodovi družini dohajajo sožalja od vseh krajev. — Truplo so včeraj ob 9. uri mazilili ter je v palačni kapelici dejali na mrtvaški oder. Danes je kapelica tudi za občinstvo odprta. Zvečer ob 10. uri se bode truplo slovesno prepeljalo v dvorno župnijsko cerkev, v katero bode jutri v petek od 8. do 12. ure občinstvu vstop dovoljen. Pogreb bode v petek ob 4. uri popoldne, slovesni „Requiem“ v soboto ob 11. uri. — Mrtvaška rakev, v kateri bode truplo počivalo, je lesena in z rudečim baržunom prevlečena. — Poljski klub je imel včeraj 20. t. m. sveto mašo za pokojnika; konservativni klub je izrazil družini sožalje ter se bode svete maše, za katero se pa dan še ni določil, korporativno udeležil. — Dvorno žalovanje bode trajalo vsled cesarjevega ukaza do 2. julija. Starejši sin pokojnikov, Franc Ferdinand, se radi bolehnosti ne bode udeležil pogreba.

(Nevarno obolet) je preč. g. stolni kanonik Ceno baron Cirheimb ter je bil previden s svetimi zakramenti za umirajoče. Priporočamo ga v pobožno molitev.

(Temeljni kamen) za kranjsko gimnazijo so 18. t. m. ob 3/4 5. uri vložili. Navzoči so bili gospodje: župan Savnik, vodja Hubad, občinska svetovalec Dolenc in Pavšler ter gimnazijski katehet dr. F. Černe.

(V cerkvi na Rožniku) se stavita, kakor smo že poročali, dva kamenita stranska oltarja. Veliki

oltar je bil pred nekaj leti postavljen. Dne 2. julija, na praznik Marijinega obiskovanja bodo milostljivi knezoškof blagoslovili nove oltarje, katere je pravilčno izdelal g. kamnosek Toman iz Ljubljane.

(Tako je prav!) V zadnjem času se Slovenci v kočevskem okraju kaj marljivo organizujejo. Sicer ne politično pač pa gospodarsko! Tako je prav! Gospodarski organizaciji bode sledila gotovo tudi politična. Sedaj imajo Slovenci pet posojilnic, od katerih tri že dalj časa poslujejo, dve pa začeti v kratkem. Posojilnice so v Ribnici (1888), Dobrépoljah (1894), Loškem potoku (1895) in sedaj še novi v Velikih Laščah in v Sodražici. Ziveli! Slovenci to stran Rinže so dobro oskrbljeni z denarnimi zavodi in so se emancipovali od nemške hranilnice v Kočevju. Kaj pa Slovenci ob Kolpi? Ali boste še dolgo dremali? Ali ne čutite potrebe ustanoviti si posojilnice? Ali naj Vam še vedno tujec gospodari? Vzdamite se Kostelci in Osilničani in ustanovite si posojilnico! Vemo, da so pri vas čudne razmere, ker je ljudstvo preveč navezano na Kočevje, ali če ste složni in vstrajni, premagate vse ovire, naj so še tolike. Per aspera ad astra!

(Poročil) se je včeraj v frančiškanski cerkvi g. dr. Viktor Pessiak, koncipist c. kr. finančne prokuratora, z gospico Val. Schaschel, hčerjo gosp. Fel. Schaschel, svetnika dež. vlade.

(Iz Strug.) 19. maja se je 11-letni Karol Pugelj v tukajšnjem parnem mlinu ponesrečil. Vzrok smrti je bil kaj majhen. Kupil je prejšnji večer pipček za 4 vinarje. Kje bi ga nabrusil? Ze vem, v parnem mlinu je brus, ki ga goni par, ne bo treba vrtiti, samo videti me ne sme nobeden! Opoludne, ko je šel mlinar jest in je vrata zaklenil, zleze Karol skozi okno ali kako drugo luknjo skrivaj v mlin, pride preblizo vretena, katero ga zagrabi, mu roko odtrga, vrti in buta ob zid, da je ves zmlinčen. Kmalu potem pride mlinar, odpre vrata, vidi nesrečo in zapove ustaviti stroj. Deček kmalu umrje, ko mu je g. župnik podelil sv. posl. olje in papežev blagoslov. Neskušnim in otrokom naj bi bila ta nesreča v svarilo, ne bližati se nevarnim strojem! Tudi njegov oče se je pred nekaterimi leti v Ameriki ponesrečil. Božja pota so prečudna! Zna biti je dečka Bog poklical, da bi ga hudobija ne popačila, kakor pravi sv. Duh!

(Zahvala.) Blaga gdč. Marija Aljančič omislila je tukajšni šoli lepo šolsko zastavo, za kar se ji izreka tem potom najiskrenejša zahvala. Podpisano šolsko vodstvo naročilo je g. Ani Hofbauer, naj izdela to zastavo; napravila jo je sama prav fino, okusno ter po jako nizki ceni. Šolsko vodstvo v Kovorji, dne 18. maja 1896. Mih. Debelak, učitelj.

(Zdravje v Ljubljani) od 3. do 9. maja: Novorojenih je bilo 17; umrlo jih je 21, mej njimi za jetiko 3, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 17; mej njimi bilo je 5 tujcev in 6 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatico 7, za tifuzom 1, za vrtico 6, za trachom 5.

* * *

(Spomenik za Davorina Trstenjaka.) V župniji St. Jurij na Ščavnici, v vasi Kraljevci postavijo slovenski domoljubi spominsko ploščo na domu umrlega slavnega zgodovinarja in jezikoslovca Davorina Trstenjaka. Ob tej priliki se priredi velika narodna slavnost. Podrobnosti objavimo pozneje.

(Za spodnještajerski jubilejski zaklad) so darovali gg.: Mihael Vošnjak, drž. posl. v Celju 200 kron, dr. Benjamin Ipavc, zdravnik v Gradcu 20 kron, Anton pl. Sušič, c. kr. polkovnik v poklju v Celju 100 kron, dr. Jos. Serneec, odvetnik v Celju 400 kron, dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju 200 kron, Jernej Žitek v Vojniku 18 kron, posojilnica v Celju 1000 kron, Jurij Detiček, c. kr. notar v Celju 200 kron, posojilnica v Marenbergu 20 kron, Dragotin Hribar, posestnik tiskarne v Celju (povodom svoje poroke) 200 kron.

* * *

(Iz Trsta) 20. maja: V zadnji seji mestnega zastopa je svetovalec Dollenz vprašal župana, kaj se je vkrenilo gledé preskrbljevanja Barkovelj in Rojana s pitno vodo. Župan je odgovoril, da ima sedaj občina pet ponudeb za omenjene vodovode. — Glede

zgradbe lokalne železnice k sv. Roku in v Kanfanar se mestno starestinstvo načeloma sicer izjavi za graditev omenjenih prog, vendar pa zahteva, da se zaradi javne varnosti in prometa črti preloži. Stvar je torej kdo ve za koliko časa odložena.

(Birma v Trstu.) Tržaški ordinarijat objavlja nastopni red, po katerem se bode letos delil zakrament sv. Birme v tržaških župnih cerkvah: 1.) Na binkočno nedeljo in binkočni ponedeljek (dné 24. in 25. t. m.) v stolni cerkvi pri sv. Justu po slovesni sv. maši, ki prične ob 10. uri predp. — 2.) V torek (26. t. m.) ob 11. uri v župni cerkvi pri sv. Mariji Gornji (oo. jezuitih). — 3.) V četrtek (28. t. m.) ob 11. uri pri sv. Antonu novem. — 4.) V soboto (30. t. m.) ob 11. uri v župni cerkvi pri Mariji Pomagaj (sv. Antonu starem). — 5.) Na nedeljo sv. Trojice (31. t. m.) ob 1/2 10. uri v župni cerkvi pri sv. Jakobu.

* * *

(Duhovniške zadeve v krški škofiji.) Za farni izpit, ki se vrši dné 19., 20. in 21. t. m., so se oglasili čč. gg.: Čeh Vacl.; Kaufmann Lad.; Kokoschinegg Janez; Konaš Jož.; Mazanec Mat.; Sedlaček Jož.; Stingl Fr. in Svaton Jož.

* * *

(18 let — po nedolžnem v ječi.) Pred 18 leti sta bila v Zagrebu v dosmrtno ječo obsojena kovač Anton Grišnik in kmet Andrej Celko, ker sta po takratnih poizvedbah oropala in umorila poštnega hlapca Petra Marvina. Sedaj so se našli pravi morileci. — Anton Grišnik je mej tem že umrl v ječi, Andrej Celko, ki je doživel dan, ko se je skazala njegova nedolžnost, je bil seveda takoj izpuščen. — Kedo ubogima, po nedolžnem obsojenima povrne razrušeno srečo?

Društva.

(Šent-jakobsko-trnovska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) je nameravala, kakor je „Slovenec“ že poročal, napraviti dné 31. maja v družbeno korist veliko veselico na Koslerjevem vrtu. Vsled nastalih razmer se je veselica morala preložiti, oziroma odložiti na nedoločen čas. Darovateljem prispevkov k tej veselici, bodisi v denarji, bodisi v dobitkih, bode tem potom izrečena prisrčna zahvala. Denarje, dobitke in do sedaj nabrano letnino je podružnični odbor izročil glavnemu odboru, ki bode vse zneske svoječasno po listih objavil in potrdil.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Velikovec in okolico) napravi na binkočni ponedeljek, dne 25. maja t. l. shod in veselico pri Kramarju na Želinjah. Začetek ob 3. uri popoldne. Vpored: 1. Pozdrav. 2. Govor o verski in národni šoli. 3. Govor: „Šola in kmetski stan.“ 4. Razni govori in nasveti. 5. Igra: „Berite „Mir“!“ 6. Prosta zabava. Sodeloval bode slovenski klub na Želinjah. Rodoljubni Slovenci in Slovenke, pridite v prav častnem številu! Odbor.

Telegrami.

Dunaj, 21. maja. V klubu katoliške stranke se je spominjal včeraj baron Dipauli s toplimi besedami pokojnega nadvojvode Karola Ludovika ter naglašal posebno zasluge, katere si je rajni nadvojvoda stekel za Tirolsko. Sklenilo se je tudi, da opravi član Doblhammer sv. mašo za pokojnega nadvojvodo, katere se udeleži klub korporativno.

Dunaj, 21. maja. Nadvojvoda Evgen je odpotoval včeraj popoldne s spremstvom v Mosko.

Dunaj, 21. maja. Cesar je vsprejel včeraj dopoldne nuncija Agliardija v zasebni avdijenci.

Moskva, 21. maja. Včeraj dopoldne sta došla sem grški prestolonaslednik in bolgarski knez, katera so navzoči naudušeno pozdravljali.

London, 21. maja. 3000 stavkujočih tesarjev je včeraj vstopilo v delo, ker se jim je povišala plača.

London, 21. maja. „Reuters Office“ objavlja brzjavko iz Pretorije, v kateri se trdi, da je predsednik Krüger pomilostil 59 johannesburških vjetnikov. O usodi štirih uporniških vodij brzjav ničesar ne poroča.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

Masava, 21. maja. Dne 18. t. m. je ostavila italijanska posadka trdnjavo Adigrat. Vzela je seboj večje število topov in veliko zalogo streliva. Mej odpuščenimi vjetniki se nahaja baje tudi major Salsa.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušenega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)** priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic gld. 4-50. (122 50—14) 2

Umrli so:

18. maja. Leopold Kramar, posestnikov sin, 10 dnij, Kurja Vas 6, božjast. — Karol Mallner, umirovljeni pristav, 86½ leta, Tržaška cesta 22, ostarelost.

18. maja. Nikolaj Saunik, agenta sin, 5 mesecev, Poljanski trg (baraka), jetika. — Marija Zupančič, delavčeva hči, 2 mesece, Kurja Vas 4, jetika. — Klementina Ahčin, hranilničnega uradnika hči, 1½ leta, Poljanska cesta 35, jetika.

Tržne cene v Ljubljani

dné 20. maja.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 90	Špeh povojen, kgr.	— 66
Rež,	7 —	Surovo maslo,	— 75
Ječmen,	6 30	Jajce, jedno,	— 2
Oves,	7 —	Mleko, liter	— 10
Ajda,	7 50	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	6 80	Telečje	— 62
Koruz,	5 20	Svinjsko	— 66
Krompir,	2 70	Kostrunovo	— 40
Leča, hktl.	12 —	Piščanec	— 60
Grah,	10 —	Golob	— 17
Fizol,	10 —	Seno, 100 kgr.	1 96
Maslo, kgr.	— 92	Slama, 100	2 14
Mast,	— 65	Drva trda, 4 kub.m.	6 20
Špeh svež,	— 64	" mehka, 4 " "	4 60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
20	9. zvečer	729.7	14.8	sl. jvzh.	jasno	
21	7. zjutraj	727.0	9.7	sl. vzh.	jasno	0.0
	2. popol.	727.0	13.8	nerazločen	dež	

Srednja včerašnja temperatura 15.5° in za 0-9° nad normalom.

Izprehodne palice,

keglji, lignum-sanctum kroglice, vozički za otroke, canjice za potovanje, ariston-glasba, škatlice z glasbo, krožniki za kruh z napisom, razpela itd. itd priporoča lepo narejene iz trpežnega blaga po nizki ceni

FR. STAMPFEL v Ljubljani, Kongresni trg (Tonhalle).

VABILO

rednemu glavnemu zboru
bolniške blagajne polit. okraja logaškega,

kateri bo

dné 31. maja 1896 ob 3. uri popoldne
v hiši št. 3 v Dolenjem Logatcu
s tem-le vspešdom:

1. Poročilo o delovanju 1895. l. in predložitev računov za to leto v odobrenje.
2. Volitev 3 članov v predstojništvo za dobo 1 leta.
3. Volitev nadzorstva.
4. Volitev razsodišča.
5. Nasveti.

Ako bi se tega zborovanja ne udeležilo zadostno število blagajniških članov, vršil se bo drugi glavni zbor **ravno ta dan ob 6. uri popoldne**, pri katerem pa bo zadostovalo po § 30 društvenih pravil za sklepčnost vsako število navzočih članov.

P. n. gospodje delodajalei se uljudno prosijo to vabilo naznaniti tudi vsem svojim delavcem-članom okr. bol. blagajne.

Predstojništvo okr. bol. blagajne v Logatcu,
dné 15. maja 1896.

380 1-1

Tomo Tollazzi,
t. č. predsednik.

Trgovski pomočnik

več v trgovini špecerijskega blaga, zmožen slovenskega in nemškega jezika z dobrimi spričevali, želi svojo dosedanje **službo spremeniti**. Njegovo ime pové upravništvo „Slovenca“ 381 3-1

Angleška oprava za dva konja

je ceno na prodaj na Tržaški cesti št. 5 pri hišem oskrbniku. 378 1-1

V Vintgar!

(Rothweinklamm.)

Za Binkoštno praznike se za prihodnje poletje zopet odpre 352 3-2

Žumrova restavracija

ter se priporoča p. n. obiskovalcem divje romantične soteske v Vintgarju za prijazen obisk, zagotavlja dobro postrežbo s pivom, naravnim vinom in mrzlimi jedili.

Jas Najnižja cena. 218

Najnovije

klobuke

za 235 15-12

gospode in dečke

iz klobučine

priporoča velespoštovanjem

C. J. Hamann

v Ljubljani, Glavni trg št. 8.

Jas Najnižja cena. 218

Služba cerkovnika in organista

na Savi ob juž. železnici

se lahko takoj nastopi. — Sposoben za zasilno šolo, dobi 10 gld. na mesec.

374 2-2

Cerkveno predstojništvo.

Ravnokar je izšel v naši zalogi: 379 10-2

Šaljivi Slovenec

zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov,

nabral in izdal

Anton Brezovnik.

Druga povsem predelana in za polovico pomnožena izdaja.

Strani 308.

Cena 90 kr., po pošti 10 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg,
knjigarna v Ljubljani.

JAKOB KOBILCA

naznanjam p. n. občinstvu, da preselim z dném 20. maja t. l.

svojo prodajalnico dežnikov in solnčnikov
iz Špitalskih ulic

na Mestni trg št. 23.

P. n. občinstvu se zahvaljujem za dosednji obisk in zagotavljam, da bodem slavnoistemu, kakor dosedaj v preteklih 35 letih, vedno s poštenim in cenim blagom postregel.

377 6-3

Dunajska borza.

Dné 21. maja.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 10 "
Avstrijska zlata rent 4%	122 " 50 "
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	101 " 20 "
Ogerska zlata rent 4%	122 " 45 "
Ogerska krona rent 4%, 200 kron	98 " 85 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	946 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	348 " 25 "
London vista	120 " 05 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 72½ "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonidor)	9 " 53 "
Italijanski bankovci	44 " 45 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

Dné 20. maja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	145 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 " 25 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 19 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	137 " 75 "
Dunavske vravnave srečke 5%	126 " 75 "
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 " 25 "
Posojilo goriškega mesta	112 " — "
4% kranjske deželno posojilo	98 " 50 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 25 "
Prioritetne obveznice državne železnice	221 " 50 "
" " južne železnice 3%	166 " 50 "
" " južne železnice 5%	129 " — "
" " dolenskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	139 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	68 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	70 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	61 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 25 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 " 50 "
Akcije Ferdinandove avst. železn., 1000 gl. st. v.	3385 " — "
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	404 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91 " 75 "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	61 " — "
Montanska družba avstr. plan.	72 " 50 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	151 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 37 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kajantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.